

Domnului Klaus Werner Iohannis, Președintele României

SCRISOARE DESCHISĂ

Stimate Domnule Președinte,

Subsemnații, suntem urmași ai foștilor deținuți politici condamnați de regimul comunist. Părinții noștri au plătit cu mulți ani de închisoare crezul lor creștin și anticomunist. Au fost bătuți, torturați, umiliți, supuși unui regim de exterminare fizică, pentru apartenența la diferitele structuri ale Mișcării Legionare și pentru ideile lor, care nu mai corespundeau realității instalate în România cu ajutorul tancurilor sovietice. Au fost numiți „bandiți”, „dușmani ai poporului”, „năpârci”, atât în timpul detenției cât și după eliberare. Au fost transformați din oameni în simple numere de identificare, li s-a interzis dreptul de a se ruga Lui Dumnezeu, li s-a tăiat orice legătură cu familia, s-a încercat sub toate formele frângerea principiilor și dezumanizarea lor. Toată lupta satanică a comunismului nu a dat roade, deși traumatizați și bolnavi, părinții noștri au ieșit din detenție neînvinși și au continuat să își trăiască viața – atât cât le-a mai fost dat – cu frică de Dumnezeu și cu dragoste de țară.

În toată suferința lor nu au fost singuri, familiile noastre fiind la fel de persecutate chiar dacă nu se aflau în temnițe. Întemnițarea fiecărui deținut politic a însemnat suferință, durere și lipsuri pentru întreaga sa familie. Bunicii noștri au trăit durerea de a-și vedea copiii în temnițe și unii dintre ei au murit fără să știe dacă va exista vreodată eliberare sau dreptate pentru copiii lor. Mamele noastre au trecut printr-un calvar greu de închipuit: stigmatizate, alungate din case și servicii, au fost obligate să își crească singure copiii fără să știe dacă soțul mai trăiește sau dacă va reveni vreodată acasă. Nici noi, copiii, nu am avut o copilărie obișnuită. Deși înconjurați de dragostea familiilor noastre am crescut ca „fii de bandiți” având un dosar „pătat”. Cu toții păstrăm în suflet imaginea părintelui îmbătrânit înainte de vreme, cu urmele suferinței fizice pe față și trup, cu bolile cauzate de regimul de detenție. Păstrăm în minte însă și imaginea demnității și a moralității părinților noștri care au refuzat să își compromită principiile și conștiința.

Astăzi, la 25 de ani de la căderea comunismului, suntem iarăși puși în situația de a fi considerați copiii unor infractori. Mamele noastre, cele care încă mai trăiesc, sunt iarăși în situația de a fi soțiile unor infractori. Nu este cu puțință să existe un stigmat veșnic pentru foștii deținuți politici care au făcut parte din Mișcarea Legionară. Părinții noștri ne-au crescut și educat în dragoste de neam și de biserică. Ne-au învățat să fim demni, să ne iubim aproapele și să iertăm greșelile noștri așa cum și ei iertaseră păcatele torționarilor lor. Părinții noștri nu au fost nici infractori și nici criminali și nici pe noi nu ne-au învățat să fim infractori și criminali. Cu toate acestea sunt reîncriminați pentru un crez politico-social pentru care și-au ispășit deja pedeapsa dată politic de justiția comunistă.

După 25 de ani de libertate va trebui să explicăm copiilor noștri că bunicii lor au redevenit peste noapte infractori? Timp de 25 de ani le-am povestit despre eroismul bunicii lor și despre lupta

lor anticomunistă ca astăzi să fie cu toții scoși în afara legii prin includerea legionarismului în nomenclatorul infracțiunilor?

Le-am explicat copiilor noștri că suferința, lupta și jertfa dată de părinții noștri nu a fost inutilă, că după 1989 poporul și statul român au înțeles să îndrepte nedreptatea comunistă făcută asupra lor. Le-a fost recunoscut statutul de luptători anticomuniști, comunismul a fost condamnat public chiar de la tribuna Parlamentului, s-au ridicat monumente în memoria lor în jurul cărora se organizează anual comemorări, s-au publicat mii de cărți cu memorialistică din detenție, s-au înființat institute de cercetare a istoriei recente, se organizează săpături arheologice pentru identificarea foștilor deținuți politici îngropați în gropile comune, Biserica Ortodoxă Română îi pomenește la fiecare Sfântă Liturghie pe cei „căzuți pe toate câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori pentru apărarea patriei și a credinței strămoșești, pentru întregirea neamului, pentru libertatea și demnitatea noastră”, reprezentanții Bisericilor Ortodoxă, Greco-Catolică, Romano-Catolică și ai tuturor cultelor religioase din România participă la comemorările oficiate în memoria lor pe tot cuprinsul țării, în ultimii ani a crescut considerabil cultul popular al „sfinților din închisorile comuniste” etc.

Ce le vom spune acum copiilor noștri? Că sunt nepoți de infractori și că anticomunismul, mai ales practicat de un membru al Mișcării Legionare, înseamnă pentru totdeauna infracțiune? Refuzăm categoric să ne dezicem de principiile învățate de la părinții noștri și să fim corecți politic, dar incorecți moral. Copiii noștri au dreptul să știe că sunt nepoți de eroi și de luptători anticomuniști. Ce se va întâmpla cu demnitatea neamului nostru dacă școala, societatea și instituțiile sale vor accepta transformarea unor eroi în infractori?

Conform modificărilor aprobate de Parlamentul României pentru OUG 31/2002 ar trebui să revenim la situația din timpul comunismului când discutăm despre cele pătimate de părinții noștri doar în interiorul caselor noastre, mereu sub interdicția de a vorbi cu străinii despre asta. Practic legea nu ne mai dă voie să vorbim tinerelor generații despre ei și despre lupta lor, să le distribuim cărțile de memorialistică, să îi comemorăm public în fața mormântului sau a monumentului ridicat în cinstea lor etc. Nu ne putem dezice de părinții noștri și nici nu vrem să îi învățăm pe copiii noștri să se rușineze de înaintașii lor.

Domnule Președinte, pentru dreptatea și memoria părinților noștri, care astăzi nu se mai pot apăra, pentru suferința noastră, a „copiilor de bandiți”, dar mai ales pentru dreptul la libertate de conștiință și informație al copiilor noștri și al tuturor generațiilor ce vin după noi, vă rugăm să nu promulgați modificările la OUG 31/2002.

Vă rugăm să primiți expresia considerației noastre,

Preot Marius Vișovan

Fiul profesorului Aurel Vișovan, deținut politic timp de 16 ani, trecut prin infernul reeducărilor de la Pitești

Ileana Voicescu – profesor și **Irina Gordon** – medic

Fiicele Părintelui Constantin Voicescu, deținut politic timp de 12 ani, trecut prin încercarea de reeducare de la Târgu Ocna

Gelu Mocanu – inginer

Fiul filologului Sebastian Mocanu, deținut politic timp de 21 ani

Mihnea Gheorghiu – inginer pensionar

Fiul funcționarilor Georgeta și Dan Gheorghiu, deținuți politic timp de 5 și respectiv 10 ani

Doina Gheorghian – geolog pensionar

Fiica Anei Chirulescu Iordache, deținută politic timp de 3 ani

Cornelia Cios – pensionar

Fiica avocatului Bartolomeu Livezeanu, deținut politic timp de 15 ani

Alina Călinescu – funcționară

Fiica profesorului Nicolae Călinescu, deținut politic timp de 17 ani, trecut prin infernul reeducărilor de la Pitești și a ingineriei chimiste Viorica Stănuțiu Călinescu, deținută politic timp de 6 ani

Olga Blănaru Iordănescu – inginer pensionar

Fiica inginerului Ioan Blănaru, deținut politic timp de 3 ani

Maria Oancea – profesoară

Fiica comerciantului Alexandru Ionescu, deținut politic timp de 5 ani